

Uchwała Nr V/181
Senatu Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Witelona w Legnicy
z dnia 24 listopada 2015 r.

w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej wniosku Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Na podstawie art. 38 ust 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. z 2012 r. poz. 572, poz. 742 i poz. 1544, z 2013 r. poz. 675, poz. 829 i poz. 1650, z 2014 r. poz. 7, poz. 768, poz. 1004, poz. 1146 i poz. 1198, z 2015 r. poz. 357, poz. 860, poz. 1187 i poz. 1240) uchwała się, co następuje:

§ 1.

Senat negatywnie opiniuje wniosek Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie odwołania Rektora Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Witelona w Legnicy.

§ 2.

Zobowiązuje się Prorektora ds. Dydaktyki i Studentów do przekazania opinii Senatowi i wniosku, o którym mowa w § 1, do organu wyborczego Uczelni.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

W imieniu Senatu
Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Witelona w Legnicy

Uzasadnienie

Senat Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Witelona w Legnicy stoi na stanowisku, że tryb art. 38 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym nie jest właściwy dla działań nadzorczych Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie odwołania z funkcji Rektora Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Witelona w Legnicy. Przepis ten dotyczy nadzoru nad czynnościami rektora jako organu szkoły wyższej. Zatem Minister może domagać się odwołania osoby, która swoimi działaniami na stanowisku rektora, tj. organu uczelni, naruszyła prawo lub statut uczelni. Minister w uzasadnieniu wniosku o odwołanie Rektora nie wskazał żadnych takich przypadków.

Podniesiona przez Ministra kwestia naruszenia ograniczenia możliwości pełnienia funkcji rektora przez więcej niż dwie kolejne kadencje stanowi zarzut rzekomej niezgodności z prawem uchwały organu kolegialnego uczelni, który dokonał wyboru, a nie działania osoby, która zgodziła się kandydować. Minister powinien zatem działać w trybie art. 36 ust. 1 ustawy i dokonać stwierdzenia nieważności uchwały Uczelnianego Kolegium Elektorów, w której dokonano wyboru rektora. Dokonanie stwierdzenia nieważności uchwały organu kolegialnego może nastąpić nie później niż w ciągu 2 miesięcy od otrzymania przez Ministerstwo tej uchwały. W związku z tym należy stwierdzić, że w zakresie określonym w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym terminie Minister nie podjął żadnych czynności, które uniemożliwiłyby uchwałę Uczelnianego Kolegium Elektorów i tym samym zablokowałyby możliwość pełnienia funkcji przez prof. dr. hab. inż. Ryszarda K. Pisarskiego. Dodatkowo należy wskazać, że w miesiącu wrześniu, tj. prawie 4 miesiące po dokonaniu wyborze, z Ministerstwa wpłynęło pismo ustalające dla prof. Pisarskiego, jako Rektora naszej Uczelni, wynagrodzenie oraz dodatek funkcyjny. Oznacza to jednoznacznie, że Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego potwierdził status prof. Pisarskiego jako Rektora Uczelni.

W związku z tym należy wyraźnie podkreślić, że Ministerstwo na mocy własnych uprawnień nie wzruszyło uchwały organu wyborczego Uczelni w ustawowo przyjętym terminie, tj. jeszcze przed objęciem funkcji Rektora przez prof. Pisarskiego w kolejnej kadencji. Natomiast po prawie pół roku od chwili wyboru składa wniosek do Senatu Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Witelona w Legnicy o odwołanie Rektora. Trudno w tej sytuacji dopatrywać się działania na korzyść Uczelni i całego jej otoczenia. Godzi to bowiem w jej w stabilny rozwój i wizerunek.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności należy uznać, że we wniosku Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego nie wskazano powodów, które mogłyby uzasadnić podjęcie takiej uchwały, tj. naruszenia przepisów prawa lub postanowień statutu przez rektora prof. dr. inż. Ryszarda Pisarskiego w okresie pełnienia swojej funkcji po nowych wyborach, tj. od 1 września 2015 r.

Prof. Pisarski przerwał swoją drugą kadencję z ważnych powodów zawodowych, które były szczegółowo przedstawione Ministerstwu i które spowodowały trwające do chwili obecnej postępowanie w sądzie pracy. Wobec faktu, że bezpośrednią przyczyną złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu stosunku pracy przez Rektora (co w konsekwencji powodowało wygaśnięcie mandatu organu jednoosobowego) było wezwanie z macierzystej uczelni Rektora, tj. uczelni z którą wiązał go podstawowy stosunek pracy, zaprzestania kontynuowania dodatkowego zatrudnienia, brak jest podstaw do stwierdzenia, że rozwiązanie stosunku pracy i w konsekwencji skrócenie kadencji miało na celu ominięcie prawa (naruszenie przepisu art. 77 ust. 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym ograniczającego możliwość sprawowania funkcji przez więcej niż dwie następujące po sobie kadencje). Z przedstawionych faktów wynika, że Rektor chciał kontynuować zatrudnienie w Uczelni, w której sprawował funkcję, ale było to niemożliwe wskutek braku zgody uczelni macierzystej na dodatkowe zatrudnienie. Można stwierdzić, że w tym wypadku skrócenie kadencji Rektora zostało wręcz wymuszone i nie miało na celu ominięcia prawa.

W świetle obowiązujących przepisów, tj. art. 77 ust. 1 i 2 oraz opinii prawnych niezależnych ekspertów, po które sięgnęła Uczelnia, w przypadku prof. Pisarskiego mamy do czynienia z niepełną poprzednią kadencją organu jednoosobowego, a tym samym jego ponowny wybór na stanowisko rektora należy traktować jako wybór na drugą kadencję. Ponieważ nie ma przepisów ustawowych, które pozwoliłyby stwierdzić, że w obecnej sytuacji nastąpiło naruszenie przez prof. Pisarskiego, jako rektora Uczelni, przepisów prawa, Senat Uczelni nie widzi możliwości wydania w trybie art. 38 ust. 1 pozytywnej opinii do wniosku Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 21 października 2015 r.